

จดหมายข่าว

ส.ช.ร.

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

www.oic.go.th

Office of the Official Information Commission Newsletter

ปีที่ 3 ฉบับที่ 55 เดือนกุมภาพันธ์ - มีนาคม 2556

เปิดเผยเป็นหลัก

ปกปิดเป็นข้อยกเว้น

บก. ทักทาย

ในการประชุมคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ครั้งที่ 1/2556 เมื่อวันที่ 15 มกราคม 2556 ได้เห็นชอบให้สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ดำเนินการตามกรอบแนวทางพัฒนาหน่วยงานต้นแบบฯ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2556 ดังนี้ (1) ให้ทุกกระทรวงและทุกจังหวัดมีหน่วยงานต้นแบบในการจัดตั้งศูนย์ข้อมูลข่าวสารของราชการอย่างน้อยกระทรวงและจังหวัดละ 1 หน่วยงาน (2) หน่วยงานต้นแบบควรได้รับการสนับสนุนสิ่งจูงใจและงบประมาณสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง (3) หน่วยงานต้นแบบต้องร่วมลงนามในบันทึกข้อตกลงความร่วมมือเป็นเครือข่ายของสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารฯ ต่อเนื่อง 3 ปี (4) มีการจัดประชุมร่วมระหว่าง สขร. และหน่วยงานต้นแบบอย่างน้อยปีละครั้ง (5) เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานที่ศูนย์ข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานต้นแบบควรได้รับสิทธิประโยชน์จากผู้บริหารเป็นกรณีพิเศษ และ (6) หน่วยงานต้นแบบต้องสรุปผลการดำเนินงานของหน่วยงานต้นแบบเสนอคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารฯ เพื่อประกอบการพัฒนาเชิงนโยบายอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง ซึ่งกรอบแนวทางดังกล่าวจะเป็นการพัฒนาให้หน่วยงานของรัฐปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีผลเป็นรูปธรรมชัดเจนมากยิ่งขึ้น

บรรณาธิการ

CONTENTS

สารบัญ

เปิดประเด็น

โครงการสัมมนาเพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจ
ในพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ
พ.ศ. 2540 แก่ผู้นำชุมชนในส่วนภูมิภาค

3

รอบรู้เรื่องกฎหมาย

ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล (ตอนที่ 1)

8

สารพันน่ารู้สู่ AC

ธง 10 ประเทศสมาชิกอาเซียน (ตอนที่ 1)

9

เจาะคำวินิจฉัย

- ข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับหนังสือร้องทุกข์
- ข้อมูลข่าวสาร หนังสือรับรองถิ่นที่พำนักอาศัย
ในประเทศ

4

ไขปัญหา

10

เรื่องร้องเรียน-หารือ ที่น่าสนใจ

- ข้อมูลในแผ่นบันทึก เป็นข้อมูลข่าวสาร
ของราชการหรือไม่ ?
- ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม
และสุขภาพ

6

รอบรู้ สขร.

11

สนใจรับเป็นสมาชิกจดหมายข่าว สขร. ได้ ฟรี หรือให้ข้อเสนอแนะได้ที่ :
ส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร
สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ
โทรศัพท์ 0 2282 2283 และ 0 2280 7453
โทรสาร 0 2281 8543 และ 0 2282 8994
เว็บไซต์ www.oic.go.th

โครงการสัมมนาเพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจ ในพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 แก่ผู้นำชุมชนในส่วนภูมิภาค ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2556

วันนี้คณบดีเปิดประเด็นขอพูดถึงการจัดสัมมนา
ดีๆ ที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ (สขร.)
มีโครงการจัดขึ้นเพื่อเป็นการเผยแพร่ความรู้ ความเข้าใจใน
พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ให้แก่
ผู้นำชุมชนในส่วนภูมิภาค ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2556
ที่กำหนดไว้ 3 ครั้ง รวม 5 จังหวัด ซึ่งได้ดำเนินการจัดไปแล้ว
1 ครั้ง รวม 2 จังหวัด เมื่อวันที่ 11 และ 12 กุมภาพันธ์ 2556
ณ จังหวัดกาญจนบุรีและราชบุรี ตามลำดับ

สขร. ได้ดำเนินการจัดสัมมนาเพื่อสร้างความรู้
ความเข้าใจในพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ
พ.ศ. 2540 แก่ผู้นำชุมชนในจังหวัดต่างๆ มาอย่างต่อเนื่องทุกปี
นับแต่ปี 2551 โดยมีเป้าหมายให้ผู้เข้าร่วมสัมมนาซึ่งเป็นผู้นำ
ชุมชนได้รับรู้และเข้าใจในสิทธิได้รับการเข้าถึงและการใช้ประโยชน์
จากพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารฯ รวมถึงมีโอกาสแลกเปลี่ยน
ความคิดเห็น ประสานงานกับวิทยากรเกี่ยวกับแนวทางการใช้สิทธิ
ตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพื่อให้สามารถนำความรู้ ความเข้าใจ
ที่ได้ไปเผยแพร่แก่สมาชิกภายในชุมชนของตนเองและประชาชน
ทั่วไปได้อย่างถูกต้อง โดยในปีนี้ สขร. ได้มีการบูรณาการกับ
หน่วยงานราชการในพื้นที่ คือ เทศบาลตำบลปากแพรก จังหวัด
กาญจนบุรี และองค์การบริหารส่วนจังหวัดราชบุรี เพื่อขอใช้

สถานที่และเชิญเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานเข้าร่วมฟังการบรรยาย
เกี่ยวกับพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารฯ (สามารถดูภาพเพิ่มเติม
ได้ที่ www.oic.go.th)

สำหรับการจัดสัมมนาฯ ครั้งที่ 2 ที่กำหนดจัดใน
กรุงเทพมหานครและปริมณฑล ส่วนครั้งที่ 3 กำหนดจัดอีก
2 จังหวัด หากหน่วยงานใดมีความประสงค์ที่จะบูรณาการกับ
สขร. เพื่อเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติ
ข้อมูลข่าวสารฯ แบบ 2 หน่วยงานแรก ก็สามารถติดต่อ
ได้ที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ
โทร. 0 2282 2283 นะครับ

เรื่อง : อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกระทรวงการต่างประเทศ เกี่ยวกับหนังสือร้องทุกข์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ขอข้อมูลข่าวสารพร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง เกี่ยวกับหนังสือของสมาคมนักเรียนเก่าแห่งประเทศไทย (ประเทศไทย) ที่ร้องเรียนเกี่ยวกับ ธรรมชาติ และความโปร่งใสของการบริหารงานของสถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย เพื่อนำมาใช้ประกอบการ จัดทำคำชี้แจงแก้ข้อร้องเรียน

ข้อเท็จจริงสรุปได้ว่า สถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชียได้ดำเนินการทำกฎบัตรใหม่ โดยมีประเทศภาคีสมาชิก ร่วมลงนามในกฎบัตรจำนวน 13 ประเทศ กับอีก 1 องค์การระหว่างประเทศประเทศภาคีสมาชิกได้ให้สัตยาบัน แก่กฎบัตรฉบับใหม่จำนวน 9 ประเทศ แต่ประเทศไทยซึ่งเป็นประเทศเจ้าภาพของสถาบันฯ ยังไม่ดำเนินการ ให้สัตยาบันแต่อย่างใด เนื่องจากสมาคมนักเรียนเก่าแห่งประเทศไทยฯ ได้มีหนังสือร้องเรียนคัดค้านการให้สัตยาบัน โดยแจ้งเกี่ยวกับธรรมชาติ และความโปร่งใสของการบริหารงานของสถาบันฯ กระทรวงการต่างประเทศ จึงระงับวิธีการตามกฎหมายในการให้สัตยาบันกฎบัตรฉบับใหม่ของสถาบันฯ จนกว่าประเด็นตามข้อร้องเรียน จะได้รับการแก้ไขอย่างเหมาะสม แต่กระทรวงการต่างประเทศไม่แจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับการร้องเรียนว่า สมาคมนักเรียนเก่าแห่งประเทศไทยฯ ร้องเรียนกล่าวหาอย่างไรบ้าง ซึ่งต่อมากรมองค์การระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศแจ้งปฏิเสธการให้สำเนาข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า สมาคมนักเรียนเก่าแห่งประเทศไทยฯ ได้มีหนังสือคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลสรุปว่า “ข้อร้องเรียนของสมาคมฯ นั้นเกี่ยวพันกับ เรื่องราวที่น่าเคลือบแคลงจากการกระทำของผู้บริหารสถาบันฯ การจะสร้างความกระจ่างก็ด้วยการที่ Board of Trustees (BOT) ตั้งคณะกรรมการสอบสวนเรื่องราวที่ร้องเรียน ซึ่งเกี่ยวพันกับเอกสารหลักฐาน พยานบุคคล จำนวนมาก การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ได้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาจะทำให้ ข้อมูลนั้นไปถึงผู้ถูกกล่าวหา ก่อนที่ผู้มีอำนาจตามกฎหมายจะได้ทำการสอบสวน ซึ่งจะทำให้การสอบสวนนั้น ไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์และอาจมีการนำข้อมูลบางส่วนนั้นไปโฆษณาบิดเบือนต่อสาธารณชนอันอาจ ทำให้เกิดความสับสนและเสียหายต่อสถาบันฯ” ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์จึงเป็น ข้อมูลข่าวสารที่ผู้ร้องเรียนไม่ประสงค์ให้เปิดเผย ประกอบกับหนังสือร้องเรียนนั้นพาดพิงถึงบางประเทศ และบุคคลที่เกี่ยวข้อง การเปิดเผยอาจทำให้มีการบิดเบือนเปลี่ยนแปลง ทำลายพยานหลักฐาน หรือ มีการสร้างพยานหลักฐานเท็จ ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการสอบสวน และมีผลกระทบต่อประเทศไทย กรมองค์การระหว่างประเทศจึงปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ ทั้งนี้ ปัจจุบันยังไม่มี การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามหนังสือร้องเรียนของสมาคมนักเรียนเก่าแห่งประเทศไทยฯ เนื่องจากมี ข้อขัดข้องในการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยผู้ที่มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนผู้บริหาร สถาบันฯ ได้แก่ BOT ซึ่งอยู่ภายใต้กฎบัตรฉบับเก่า แต่อธิการบดีสถาบันฯ อ้างว่าปัจจุบัน BOT ลินสภาพ ไปแล้ว เพราะกฎบัตรฉบับใหม่มีผลบังคับใช้แล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้ กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ได้แก่หนังสือที่สมาคมนักเรียนเก่าแห่งประเทศไทย แห่งเอเชีย (ประเทศไทย) ร้องเรียนเกี่ยวกับธรรมชาติ และความโปร่งใสของการบริหารงานของสถาบันฯ แม้สมาคมนักเรียนเก่าแห่งประเทศไทยฯ ผู้ร้องเรียนจะคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คณะกรรมการฯ ก็มีอำนาจ วินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ซึ่งในกรณีนี้ สมาคมนักเรียนเก่าแห่งประเทศไทยฯ ได้มีหนังสือร้องเรียน ตั้งแต่วันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๕๕ แต่ปัจจุบันกระทรวงการต่างประเทศยังไม่ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เรื่องร้องเรียนแต่อย่างใด ผู้อุทธรณ์เป็นเลขานุการคณะกรรมการบริหารของสถาบันฯ จึงมีเหตุสมควรได้รับรู้ ข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการดำเนินการตามหน้าที่ต่อไป ทั้งนี้ หากกระทรวงการต่างประเทศเห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจมีผลกระทบต่อบุคคลใด หรือประเทศไทย ก็อาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือ ข้อความนั้นได้ จึงมีคำวินิจฉัยให้กรมองค์การระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์ โดยใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่อาจมีผลกระทบต่อบุคคลใด หรือประเทศไทย ทั้งนี้ การปกปิดข้อความดังกล่าวต้องกระทำเท่าที่จำเป็น แต่ต้องไม่กระทบกระเทือนถึงเนื้อความของ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง เกี่ยวกับหนังสือรับรองถิ่นที่พำนักอาศัยในประเทศ

ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือถึงนายกรัฐมนตรีเพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือรับรองถิ่นที่พำนักอาศัยในประเทศของนาย ข. ชาตอังกฤษ สามีมของผู้อุทธรณ์ โดยศูนย์บริการประชาชน สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้ส่งเรื่องให้สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองซึ่งครอบครองข้อมูลข่าวสารพิจารณา

สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองแจ้งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นหรือผู้อื่น โดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลทำให้ล่วงล้ำหน้าหรือในขณะนั้นไม่ได้ เว้นแต่เป็นการเปิดเผยตามมาตรา 24 (1) ถึง (9) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน

ข้อเท็จจริงสรุปได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ประกอบการฟ้องหย่านาย ข. แต่สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยแจ้งเหตุผลสรุปว่า ข้อมูลถิ่นที่อยู่อาศัยของบุคคลต่างด้าวเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล การเปิดเผยข้อมูลอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยแก่บุคคลนั้น ประกอบกับผู้อุทธรณ์ไม่ได้แสดงพยานหลักฐานทะเบียนสมรสระหว่างผู้อุทธรณ์กับเจ้าของข้อมูลข่าวสารเพื่อยืนยันการเป็นคู่สมรสที่ชอบด้วยกฎหมาย และในขณะที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอข้อมูลข่าวสารนั้นอ้างว่าจะนำไปประกอบการฟ้องหย่าแต่เมื่อสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองตรวจสอบแล้วพบว่าผู้อุทธรณ์ดำเนินการฟ้องหย่าไปก่อนหน้าที่จะมีคำขอข้อมูลข่าวสารแล้ว ผู้อุทธรณ์จึงไม่จำเป็นต้องใช้ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อประกอบการฟ้องหย่าแต่อย่างใด หรือหากเห็นว่าจำเป็นก็สามารถยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขอให้ศาลเรียกข้อมูลข่าวสารจากสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง อีกทั้งกรณีนี้ไม่เข้าข้อยกเว้นตามมาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองจึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารศาลากลาง การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ได้แก่ หนังสือรับรองถิ่นที่พำนักอาศัยในประเทศของบุคคลต่างด้าวเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในการรวบรวมข้อมูลถิ่นที่อยู่ของบุคคลต่างด้าวที่เข้ามาพำนักอาศัยในประเทศไทย เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการตรวจสอบและติดตามตัวบุคคลต่างด้าวที่ผิดกฎหมาย ไม่ใช่สิ่งเฉพาะตัวของบุคคลต่างด้าวจึงไม่เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ในกรณีนี้ ผู้อุทธรณ์เป็นคู่สมรสกับนาย ข. และมีเหตุจำเป็นในการขอข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ปกป้องสิทธิของตน การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ไม่น่าจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่นาย ข. แต่ประการใด จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

ข้อมูลในแผ่นบันทึก เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการหรือไม่ ?

ผู้เขียนเชื่อว่าผู้อ่านหลายท่านคงมีข้อสงสัยหรือมีคำถามเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารของราชการ ที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐว่าจำเป็นหรือไม่ที่มีเฉพาะข้อมูลข่าวสารที่เป็นเอกสาร เท่านั้น ผู้เขียนขอตอบว่าไม่เป็นเช่นนั้นครับ เพราะตัวอย่างข้อหาหรือที่นำมาเสนอในครั้งนี้ เป็นกรณี ที่มีผู้ร้องขอสำเนาข้อมูลที่บันทึกลงในแผ่นบันทึกข้อมูลจากหน่วยงานของรัฐ ซึ่งเรื่องราว จะเป็นอย่างไรนั้นติดตามกันได้เลยครับ

กรณีดังกล่าวมีผู้ร้องขอดูบันทึกข้อมูลภาพจาก กล้องวงจรปิดของเทศบาลตำบลหนองป่าครั่งเพื่อใช้เป็น หลักฐานประกอบเวลาปฏิบัติงานของพนักงาน ตั้งแต่วันที่ 1 มีนาคม - 30 กันยายน 2555 โดยขอให้เทศบาลฯ ส่งแฟ้มข้อมูลภาพเดือนละ 1 ครั้ง ซึ่งเทศบาลฯ ได้สำเนา ข้อมูลลงแผ่น DVD เท่าที่มีอยู่ ระหว่างวันที่ 1 - 30 เมษายน 2555 จำนวน 84 แผ่น ให้แล้ว ส่วนข้อมูลในส่วนเดือนอื่น ที่ผู้ร้องขอ เทศบาลฯ เห็นว่า เป็นการขอข้อมูลล่วงหน้าที่ยังมิได้มีไว้ในครอบครอง และข้อมูลที่เทศบาลฯ จัดให้กับ ผู้ร้องขอน่าจะเพียงพอต่อการนำไปใช้ตามวัตถุประสงค์แล้ว จึงไม่สามารถให้ข้อมูลแก่ผู้ร้องได้ต่อไป ดังนั้น เทศบาลฯ จึงขอหาหรือมาที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสาร ของราชการ โดยคณะกรรมการตอบข้อหาหรือตามกฎหมาย ข้อมูลข่าวสารของราชการว่า ความเห็นที่เทศบาลพิจารณา ถูกต้องเหมาะสมหรือไม่

คณะกรรมการฯ พิจารณาเห็นว่า พระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 เป็นกฎหมายที่ให้ สิทธิแก่ประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความ ครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ ดังนั้น ตามที่เทศบาลฯ ขอหาหรือมานั้น เมื่อมีผู้ใช้สิทธิร้องเรียนขอ ข้อมูลข่าวสารจากเทศบาลฯ เทศบาลฯ จึงมีหน้าที่ต้อง ดำเนินการจัดหาข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้กับผู้ร้อง สำหรับ ข้อมูลข่าวสารล่วงหน้าที่ยังไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าว อยู่ในความครอบครองจึงไม่จำเป็นต้องจัดหาข้อมูลข่าวสาร ดังกล่าวให้กับผู้ร้อง

จากข้อหาหรือดังกล่าว ชี้ให้เห็นว่าข้อมูลข่าวสาร ของราชการที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐ ไม่ได้มีเพียงแค่เอกสารเท่านั้น แต่ยังหมายรวมถึงข้อมูล ในแผ่นบันทึก ภาพวาด แผ่นที่ ภาพถ่าย หรือฟิล์ม เป็นต้น ที่กฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการได้บัญญัติไว้

หวังว่ากรณีตัวอย่างที่ผู้เขียนนำมาเสนอในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์กับผู้อ่านไม่มากนักน้อย แล้วพบกันฉบับต่อไปนะครับ ●

ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ

ในปัจจุบันนี้ ปัญหาที่ทุกประเทศทั่วโลกให้ความสำคัญและมีการพูดถึงเป็นลำดับต้นๆ คงหนีไม่พ้นเรื่องของปัญหาสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของคน เพราะภัยธรรมชาติที่เกิดขึ้นทั่วโลกนับวันจะทวีความรุนแรงและสร้างความเสียหายให้กับทรัพย์สินและชีวิตของคนเพิ่มมากขึ้น จึงทำให้ทุกประเทศเริ่มหันมาให้ความสำคัญกับการดูแลสิ่งแวดล้อมกันอย่างจริงจัง สำหรับประเทศไทยทุกภาคส่วนทั้งหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชนและภาคประชาชนเริ่มตื่นตัวในการรณรงค์ให้มีการดูแลรักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมากขึ้น รวมถึงสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ โดยคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ได้มีประกาศกำหนดให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและสุขภาพเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่หน่วยงานของรัฐจะต้องจัดให้ประชาชนสามารถเข้าถึงได้ และในวันนี้ผู้เขียนจะขอนำกรณีตัวอย่างที่มีหน่วยงานของรัฐขอหารื้อมาที่สำนักงานฯ เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและสุขภาพมาฝากติดตามกันได้เลยครับ

เรื่องมีอยู่ว่า สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ขอหารื้อเกี่ยวกับกรณีศึกษาหน่วยงานฯ จะเปิดเผยข้อมูลรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่อยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการผู้ชำนาญการ ซึ่งเป็นเรื่องที่อยู่ระหว่างการพิจารณาและอาจมีข้อมูลที่มีการเปลี่ยนแปลง ประกอบกับบริษัทเจ้าของโครงการไม่ยินยอมให้เผยแพร่รายงานดังกล่าวเป็นการสาธารณะ ซึ่งการนำข้อมูลที่ยังไม่สมบูรณ์ออกเผยแพร่อาจก่อให้เกิดผลกระทบกับบริษัทเจ้าของโครงการได้ ดังนั้น การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว หน่วยงานฯ จะต้องมีส่วนในการดำเนินการอย่างไร

จากข้อหารื้อดังกล่าว คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ โดยคณะอนุกรรมการตอบข้อหารื้อตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการพิจารณาเห็นว่าตามที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการได้มีประกาศ

ลงวันที่ 7 มิถุนายน 2553 กำหนดให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและสุขภาพเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องจัดให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ตามมาตรา 9(8) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ดังนั้น รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามข้อหารื้อดังกล่าว มีลักษณะตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องเปิดเผยเป็นการทั่วไป มิใช่ข้อมูลข่าวสารต้องห้ามมิให้เปิดเผยตามมาตรา 14 หรือมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ จึงอยู่ในบังคับและต้องปฏิบัติตามประกาศของคณะกรรมการฯ โดยเคร่งครัด แต่อย่างไรก็ดี ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจมีเนื้อหาต้องห้ามมิให้เปิดเผยตามมาตรา 14 หรือหน่วยงานของรัฐสามารถใช้ดุลพินิจไม่เปิดเผยได้ตามมาตรา 15 รวมอยู่ด้วย กรณีดังกล่าวให้หน่วยงานฯ สามารถใช้ดุลพินิจในการลบหรือตัดทอนหรือทำโดยประการอื่นใดที่ไม่เป็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนนั้นได้

จากข้อหารื้อดังกล่าว ชี้ให้เห็นว่า กฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการฯ เปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการตรวจสอบการดำเนินการต่างๆ ของรัฐที่อาจส่งผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมและคุณภาพชีวิต แล้วพบกันฉบับต่อไปนะครับ

ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล (ตอนที่ 1)

สวัสดิ์ท่านผู้อ่านครับ คอลัมน์รอบรู้เรื่องกฎหมายฉบับนี้จะขอลำถึงประเด็นที่มีการพูดถึงในวงวิชาการกันอย่างแพร่หลายเกี่ยวกับการใช้สิทธิและการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ผู้เขียนเชื่อว่าทุกท่านคงเคยมีประสบการณ์จากการถูกละเมิดข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลกันมาบ้างทั้งโดยเจตนาหรือไม่ก็ตาม ตัวอย่างที่เห็นได้ชัด เช่น มีผู้ชายสินค้าโทรเข้ามือถือของเราเพื่อเสนอขายสินค้าหรือให้สมัครเป็นสมาชิกทั้งที่ไม่เคยให้เบอร์โทรศัพท์มาก่อน หรือการส่งเอกสารเสนอขายสินค้ามายังที่พักอาศัยหรือที่ทำงาน กรณีดังกล่าวทำให้เกิดข้อสงสัยว่าบริษัทเหล่านั้นนำข้อมูลส่วนตัวของเรามาได้อย่างไร และเราในฐานะผู้ถูกละเมิดข้อมูลจะมีกฎหมายใดมาคุ้มครองได้บ้าง ขอเริ่มอย่างนี้ว่าในประเทศไทยของเรายังไม่มีกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลออกมาบังคับใช้ แต่จะมีเพียงกฎหมายที่ใกล้เคียง คือ กฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ ที่กำหนดไว้ว่าประชาชนชาวไทยทุกคนที่เป็นบุคคลธรรมดา (ไม่รวมนิติบุคคล) มีสิทธิได้รับความคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของตน โดยผู้ใดจะกล่าวหรือเผยแพร่ไปยังสาธารณชนอันเป็นการกระเทยสิทธิความเป็นส่วนตัวมิได้ เว้นแต่จะได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลเท่านั้น พอทราบอย่างนี้แล้วเชื่อว่าหลายท่านคงจะคลายความกังวลกันได้บ้างแล้วนะครับว่าเรายังมีกฎหมายที่จะคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของเรา ดังนั้น ก่อนที่ผู้เขียนจะนำเขารายละเอียดของกฎหมายฉบับนี้ เบื้องต้นเพื่อให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจมากยิ่งขึ้นจะขอลำถึงเหตุผลสำคัญที่ต้องมีการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล รวมถึงความหมายของข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลก่อนว่าข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล คืออะไร

เหตุผลสำคัญที่กฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ ได้วางหลักเกณฑ์ไว้โดยเฉพาะเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ก็เพื่อป้องกันมิให้เกิดการกระทบต่อสิทธิในความเป็นส่วนตัวของบุคคลเพราะโดยปกติพื้นฐานของมนุษย์จะมีความเป็นส่วนตัวในการดำรงชีวิตในระดับหนึ่งที่ไม่ต้องการให้ผู้อื่นนำข้อมูลส่วนตัวไปเปิดเผยต่อสาธารณะ ดังนั้น กฎหมายฉบับนี้จึงบัญญัติว่า หน่วยงานของรัฐจะนำข้อมูลส่วนบุคคลไปเปิดเผยโดยที่เจ้าของข้อมูลไม่ยินยอมนั้นจะกระทำมิได้ แต่ทั้งนี้ยังมีข้อยกเว้นให้หน่วยงานของรัฐสามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล โดยไม่ต้องขอความยินยอมได้ในบางกรณีตามที่กฎหมายกำหนด แต่จะเป็นกรณีใดบ้างนั้นผู้เขียนขออนุญาตกล่าวถึงในโอกาสต่อไป ในเบื้องต้นนี้มาทราบกันก่อนว่าข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล คืออะไร **“ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล”** คือ ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับข้อเท็จจริงที่เป็นสิ่งเฉพาะตัวของบุคคลไม่ว่าในแง่มุมใด เช่น การศึกษา ฐานะการเงิน ประวัติสุขภาพ ประวัติอาชญากรรม ประวัติการทำงาน เป็นต้น แต่ทั้งนี้ ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคลยังไม่ถือว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามที่กฎหมายฉบับนี้บัญญัติ แต่จะต้องมีข้อมูลที่บ่งบอกหรือบ่งชี้ถึงตัวบุคคลประกอบด้วยว่าข้อมูลข่าวสารนั้นเป็นของบุคคลใด เช่น รหัส หมายเลข รูปถ่ายหรือสิ่งบ่งชี้อย่างอื่น เป็นต้น

ท้ายนี้ ผู้เขียนหวังว่าผู้อ่านคงทราบแล้วนะครับว่าสิทธิในการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของเรานั้นมีกฎหมายที่คุ้มครองอยู่ถึงแม้ว่าจะไม่ใช่กฎหมายที่คุ้มครองโดยตรง และในครั้งต่อไปคอลัมน์รอบรู้เรื่องกฎหมายจะมาพูดถึงข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลกันต่อ ตอนที่ 2 ในประเด็นเกี่ยวกับการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของประชาชนว่าจะสามารถดำเนินการอย่างไรได้บ้าง ติดตามกันด้วยนะครับ ●

อง 10 ประเทศสมาชิกอาเซียน (ตอนที่ 1)

สวัสดีผู้อ่านทุกท่านครับ คอลัมน์สารพันำรัฐ AC ฉบับนี้ ขอนำทุกท่านไปทำความรู้จักกับประเทศสมาชิกทั้ง 10 ประเทศที่จะรวมตัวกันเป็นประชาคมอาเซียนในปี 2558 เพิ่มมากขึ้น โดยขอแนะนำให้รู้จักกับธงชาติของแต่ละประเทศว่ามีสัญลักษณ์และความหมายอย่างไร โดยในครั้งนี้ขอนำเสนอ 5 ประเทศแรกก่อนเผ่าจะเป็นประเทศใดนั้น เพื่อไม่ให้เป็นการไม่เสียเวลาติดตามกันได้เลยครับ

1. **ประเทศบรูไน ดารุสซาลาม** ธงชาติบรูไน ลักษณะของธงชาติมีพื้นสีเหลือง โดยมีแถบสีขาว และสีดำ พาดตามแนวทแยงมุมจากด้านคันธงจรดปลายธง ซึ่งแถบสีขาว อยู่ด้านบน แถบสีดำอยู่ด้านล่าง ขณะที่กลางธงนั้น มีตราแผ่นดินของบรูไนประทับอยู่ ซึ่งสีต่าง ๆ มีความหมาย ดังนี้ สีเหลือง หมายถึง กษัตริย์ สีขาว และสีดำ หมายถึง มุขมนตรี สาเหตุที่ธงชาติบรูไนใช้สีเหลืองสื่อถึงกษัตริย์นั้น เนื่องจากธงประจำพระองค์ของ สุลต่านแห่งบรูไน ใช้ธงพื้นสีเหลือง

2. **ราชอาณาจักรกัมพูชา** ธงชาติกัมพูชา ลักษณะพื้นธงแบ่งตามแนวยาวเป็น 3 ริ้ว โดยริ้วตรงกลางจะเป็นสีแดง กว้าง 2 ส่วน มีรูปปราสาทหินนครวัดสามยอดสีขาว อยู่บริเวณกึ่งกลาง ขณะที่ริ้วด้านนอกทั้ง 2 ด้าน มีสีน้ำเงิน และกว้างริ้วละ 1 ส่วนเท่า ๆ กัน โดยสีต่าง และสัญลักษณ์ต่าง ๆ ของธง มีความหมาย ดังนี้ สีน้ำเงิน หมายถึง กษัตริย์ สีแดง หมายถึง ชาติ ส่วนปราสาทนครวัดสีขาว หมายถึง สันติภาพ

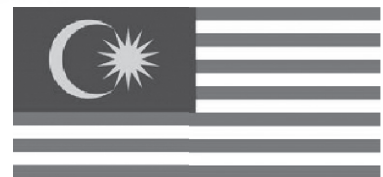
3. **สาธารณรัฐอินโดนีเซีย** ธงชาติอินโดนีเซีย พื้นธงแบ่งเป็นสองส่วนตามแนวนอน โดยสีต่าง ๆ ของธง มีความหมาย ดังนี้ สีแดง หมายถึง ความกล้าหาญ และอิสรภาพ สีขาว หมายถึง ความบริสุทธิ์ยุติธรรม

4. **สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว - สปป.ลาว** ธงชาติลาว ลักษณะ พื้นธงแบ่งตามแนวยาวออกเป็น 3 ส่วน โดยแถบตรงกลางจะเป็นสีน้ำเงิน กว้าง 2 ส่วน มีพระจันทร์ทรงกลมสีขาวอยู่กึ่งกลาง ขณะที่แถบด้านนอกทั้ง 2 ด้าน มีสีแดง และกว้าง ริ้วละ 1 ส่วน เท่า ๆ กัน โดยสีต่าง ๆ ของธง มีความหมาย ดังนี้ สีแดง หมายถึง เลือดแห่งการต่อสู้เพื่ออิสรภาพของชาวลาว สีน้ำเงิน หมายถึง ความมั่งคั่งอุดมสมบูรณ์ ของชาติ พระจันทร์สีขาว หมายถึงความเป็นเอกภาพ สาเหตุที่มีดวงจันทร์ทรงกลม อยู่ตรงกลาง เนื่องจากเพื่อเป็นสัญลักษณ์สื่อถึงดวงจันทร์ลอยเด่นเหนือลำน้ำโขง

5. **ประเทศมาเลเซีย** ธงชาติมาเลเซีย มีแถบสีแดงสลับสีขาวรวม 14 แถบ แต่ละแถบ มีความกว้างเท่ากัน ที่มุมธงด้านคันธงมีรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าสีน้ำเงินกว้าง 8 ใน 14 ส่วน ของพื้นธงด้านกว้าง และยาวกึ่งหนึ่งของพื้นธงด้านยาว ภายในรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าดังกล่าว มีเครื่องหมายพระจันทร์เสี้ยว และดาว 14 แฉก ซึ่งสี และสัญลักษณ์ ต่าง ๆ มีความหมาย ดังนี้ แถบริ้วสีแดง และสีขาว ทั้ง 14 ริ้ว หมายถึง สถานะอันเสมอภาคของรัฐสมาชิก ทั้ง 13 รัฐ ภายในประเทศมาเลเซีย ดาว 14 แฉก หมายถึง ความเป็นเอกภาพในหมู่ รัฐดังกล่าวทั้งหมดพระจันทร์เสี้ยว หมายถึง ศาสนาอิสลามอันเป็นศาสนาประจำชาติ สีเหลืองในพระจันทร์เสี้ยว และดาว 14 แฉก สื่อถึง ผู้เป็นประมุขแห่งสหพันธรัฐ สีน้ำเงิน หมายถึง ความสามัคคีของชาวมาเลเซีย

เป็นอย่างไรกันบ้างครับกับสิ่งที่คอลัมน์สารพันำรัฐ AC นำมาเสนอในวันนี้ ไม่น่าเชื่อนะครับว่าธงชาติของแต่ละประเทศ จะสามารถบ่งบอกถึงความเป็นเอกลักษณ์และวัฒนธรรมของประเทศนั้นได้อย่างชัดเจน พี่เขียนหวังว่าจะเป็นประโยชน์กับผู้อ่าน นะครับ ฉบับหน้าจะขอนำเสนออีก 5 ประเทศที่เหลือ ติดตามกันด้วยนะครับ

คอลัมน์ไขปัญหา เป็นการนำปัญหาและคำตอบเกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารฯ ที่มีผู้สนใจสอบถามผ่านทางเว็บไซต์ www.oic.go.th ซึ่งแต่ละเดือนมีจำนวนผู้สอบถามเข้ามาเป็นจำนวนมาก ผู้เขียนจึงได้คัดเลือกคำถามที่น่าสนใจ เพื่อนำมาเป็นข้อมูลให้ผู้อ่านทุกท่านนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป ...

คำถามที่ 1 การขอข้อมูลจัดซื้อ จัดจ้าง

Q : กรณีที่หน่วยงานของรัฐจัดจ้างด้วยวิธีพิเศษจนเสร็จสิ้นขั้นตอนไปแล้วนั้น จะขอคัดสำเนารายงานขอจ้าง คำสั่งอนุมัติการจ้าง ประกาศเชิญชวน สำนับบันทึกของคณะกรรมการเปิดซองประมูลจ้าง สำนักรายชื่อผู้ขอรับเอกสารการจัดจ้าง รายชื่อผู้เสนอราคาและผลการเปิดซองการจ้างด้วยวิธีพิเศษโครงการดังกล่าวจากหน่วยงานของรัฐได้หรือไม่ และเจ้าหน้าที่ต้องส่งให้อย่างช้าที่สุดภายในกี่วัน

A : กรณีกระบวนการดำเนินการเสร็จสิ้นขั้นตอนไปแล้ว สามารถขอตรวจดูเอกสาร หรือขอสำเนาเอกสารที่กล่าวมาทั้งหมดได้ ส่วนหน่วยงานหากมีส่วนใดที่เป็นข้อมูลที่ต้องห้ามมิให้เปิดเผยตามมาตรา 14 หรือ มาตรา 15 ให้ลบหรือตัดทอนหรือทำโดยประการอื่นใดที่ไม่เป็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนนั้นได้ ส่วนการขอข้อมูลต้องไปยื่นคำร้อง และขอคืนที่หน่วยงานที่เป็นเจ้าของข้อมูลและเจ้าหน้าที่ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จ ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 28 ธันวาคม 2547 คือ โดยเร็วหรือภายในวันที่รับคำขอ แต่หากข้อมูลมีจำนวนมากหรือไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน 15 วัน ต้องแจ้งให้ผู้ขอทราบภายใน 15 วัน รวมทั้งต้องแจ้งกำหนดวันที่จะดำเนินการแล้วเสร็จให้ผู้ขอข้อมูลทราบด้วย

คำถามที่ 2 การอุทธรณ์ ตามมาตรา 18

Q : การสอบสวนวินัยร้ายแรง ผู้ถูกสอบสวนขอข้อมูลการสอบสวน โดยอ้างว่า ขอดตาม พ.ร.บ. วิ.ปกครอง 2539 มาตรา 31 ประกอบกฎกระทรวง ณ.3 ข้อ 5 ผู้สั่งตั้งกรรมการฯ ไม่อนุญาต ตาม ข้อ 15 และแจ้งสิทธิการอุทธรณ์ ตาม ข้อ 18 ถามว่า

1. การขอข้อมูลในกรณีนี้ จะต้องวินิจฉัย ตาม พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารฯ หรือ พ.ร.บ. วิ.ปกครองฯ

2. ผู้ถูกสอบสวนได้ยื่นอุทธรณ์ต่อประธานคณะกรรมการสอบสวนฯ ถือว่า เป็นการยื่นอุทธรณ์ถูกต้องตาม มาตรา 18 ของ พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารฯ หรือไม่

A : ข้อ 1. การขอข้อมูลในกรณีนี้ สามารถวินิจฉัยได้ 2 ทาง คือ

1) ตาม พ.ร.บ. วิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ ซึ่งเป็นกรณีผู้ถูกสอบสวนใช้สิทธิขอข้อมูลของตนเอง ตามมาตรา 31 และเจ้าหน้าที่ของรัฐ อาจไม่อนุญาตตามมาตรา 32 ซึ่งผู้ถูกสอบสวนสามารถใช้สิทธิอุทธรณ์ตามมาตรา 44 ของ พ.ร.บ. วิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ

2) ตาม พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการฯ ซึ่งผู้ถูกสอบสวนใช้สิทธิในฐานะประชาชนตาม มาตรา 11 ของ พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการฯ ขอตรวจตรวจดูและขอสำเนาเอกสารซึ่งเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจไม่อนุญาต โดยปฏิเสธตามมาตรา 15 และแจ้งให้ผู้ขอใช้สิทธิอุทธรณ์ตามมาตรา 18 ของ พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการฯ

ข้อ 2. ในการยื่นอุทธรณ์ ผู้ถูกสอบสวนในกรณีนี้ สามารถดำเนินการได้ 2 ทาง คือ

1) ตาม พ.ร.บ. วิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ ใช้สิทธิอุทธรณ์ตามมาตรา 44 ต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ทำคำสั่งทางปกครองนั้นภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

2) ตาม พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการฯ ใช้สิทธิอุทธรณ์ตามมาตรา 18 ต้องยื่นหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งปฏิเสธ

สรุป ผู้ถูกสอบสวนสามารถดำเนินการได้ทั้ง 2 ทาง ขึ้นอยู่ว่าจะใช้สิทธิดำเนินการทางใด ซึ่งกรณีใช้สิทธิตาม พ.ร.บ. วิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ เป็นขั้นตอนของกระบวนการดำเนินการภายในของหน่วยงาน ส่วนการใช้สิทธิตาม พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการฯ เป็นการใช้สิทธิตามกฎหมายเฉพาะ ซึ่งหากดำเนินการทางกระบวนการภายในแล้วไม่ได้รับข้อมูลก็ต้องมาดำเนินการโดยใช้กฎหมายเฉพาะ

การสัมมนาเพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจใน พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารฯ แก่ผู้นำชุมชน

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ได้จัดการสัมมนาเพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจในพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการฯ ให้แก่ผู้นำชุมชนในส่วนภูมิภาค โดยมี นายสุรียนต์ กาญจนคิลป์ รองผู้ว่าราชการจังหวัดกาญจนบุรี เป็นประธานในพิธีเปิดการสัมมนา เมื่อวันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2556 ณ เทศบาลตำบลปากแพรก จังหวัดกาญจนบุรี

การสัมมนาเพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจใน พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารฯ แก่ผู้นำชุมชน

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ได้จัดการสัมมนาเพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจ ในพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการฯ ให้แก่ผู้นำชุมชนในส่วนภูมิภาค โดยมี นายชนม์ชื่น บุญบุญสานันท์ ผู้ว่าราชการจังหวัดราชบุรี เป็นประธานในพิธีเปิดการสัมมนา เมื่อวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2556 ณ องค์การบริหารส่วนจังหวัดราชบุรี

การประชุมคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารราชการ

รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นางสาวคันสนีย์ นาคพงศ์) ประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เป็นประธานการประชุมคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ (กขร.) ครั้งที่ 2/2556 เมื่อวันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2556 ณ ห้องประชุมอรุณโกศลที่ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ทำเนียบรัฐบาล

**พระราชบัญญัติ
ข้อมูลข่าวสารของราชการ
พ.ศ. 2540**

เป็นกฎหมายของประชาชนทุกคน
เพื่อคุ้มครองสิทธิได้รู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชน
และสนับสนุนการมีส่วนร่วม
ของประชาชนในการตรวจสอบ
กระบวนการทำงาน
ของระบบราชการให้มีความโปร่งใส
และมีประสิทธิภาพมากขึ้น

คณะที่ปรึกษา

พ.ต.ท. เจริญศักดิ์ วิเชียรสรรค์

ผอ.สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

นายเยี่ยมศักดิ์ คุ่มอินทร์

ผอ.ส่วนงานวินิจฉัยอุทธรณ์

นางสาวปณิศา เหลืองวรเมธ

ผอ.กลุ่มงานพัฒนาระบบสารสนเทศข้อมูลข่าวสาร

นางกศพิชา จันทศิริ

ผอ.ส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

นางศิริกุล ปัญญาติกุล

ผอ.ส่วนนโยบายและวิเคราะห์

นายวิริยะ รามสมภพ

ผอ.ส่วนดำเนินการเรื่องร้องเรียนและตอบข้อหารือ

นาย योगยุทธ์ ไทรกุล

หัวหน้าฝ่ายบริหารทั่วไป

บรรณาธิการ

นางกศพิชา จันทศิริ

คณะทำงาน

นางกศพิชา จันทศิริ

นายอุกฤษณ์ หมั่นกิจการ

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม. 10300

โทร 0 2282 2283 โทรสาร 0 2281 8543

www.oic.go.th e-mail : infothai@oic.go.th

ชำระค่าไปรษณียากรแล้ว

ใบอนุญาตเลขที่ 158/2553

ปณ. รongเมือง 10330

ส่ง

เพิ่มความโปร่งใส สร้างความมั่นใจ ราชการไทยพร้อมให้ข้อมูล